

МАКЕДОНСКОТО НАРЕЧИЕ Е БЪЛГАРСКО, А НЕ СЪРБСКО.

(Извлечение, прѣведено отъ книгата «Ocjena djela Makedonien und Alt-Serbien», написана на хърватски отъ С. Юриничъ).

Часть II.

Тая часть (отъ книгата на С. Гопчевичъ) е важна за туй, защото възъ основа на историята, обичаитѣ, езикътъ и пр. се доказва отъ каква народность сж Македонцитѣ и Старосърбитѣ. А питанъето за народностьта имъ е наистина твърдѣ важно и който иска да го рѣшава, трѣба добръ да познава българския и сърбския езикъ, обичаитѣ и пр. на двата народа. Понеже това питанъе е, както казахме, твърдѣ важно, то и тая часть отъ съчинението на Гопчевича трѣбваше да бѣде обработена основателно, ако той искаше, щото читателътъ да си направи справедливъ сждъ за народностьта на Македонцитѣ. Това именно писателътъ не е направилъ; първо, защото не познава както трѣбва българския езикъ, обичаитѣ, и пр., и второ, защото той не е доста справедливъ.

Глава II.

Какъ говорѣтъ Старосърбитѣ и Македонцитѣ?

По тоя въпросъ писателътъ (Гопчевичъ, стр. 250) говори така: „Всѣки, който въ първата часть на това ми съчинение е прочелъ моитѣ и на Петровъ (ужъ Българинъ) открития, ще отговори, че тѣ говорѣтъ сърбски. А естествено, че Българитѣ и приятелитѣ имъ ще кажѣтъ противното“. Човѣкъ не трѣбва да бѣде непрѣменно приятель на Българитѣ;